

Басанець І.В., Жукова Т.А., Плікус І.Й. Діагностика кризових параметрів в діяльності підприємства. Авіація, промисловість, суспільство : матеріали II Міжнар. наук.-практ. конф., (м. Кременчук, 12 трав. 2021 р.) : у 2 ч. / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ, Кременчуц. льотний коледж. – Харків : ХНУВС, 2021. – Ч. 2. – С.275-278

УДК 658.168

Басанець І.В.

здобувач вищої освіти СВО магістр, ОПП «Фінанси і аудит в підприємстві»

Жукова Т.А., старший викладач кафедри фінансів і підприємництва

Плікус І.Й., к.е.н, доцент

ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-0657-7260>

Сумський державний університет, м. Суми, Україна

ДІАГНОСТИКА КРИЗОВИХ ПАРАМЕТРІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Україна характеризується як промислова країна, тому що значну частку займають промислові підприємства. Велика кількість інвестиційних надходжень саме у промислу галузь. Відповідно до статистики державної служби України більшість інвестиції надходили від європейських країн, а саме Великої Британії, Німеччини, Нідерландів, Австрії та Швейцарії. Хоча кількість надходжень з кожним роком збільшується, спостерігається тенденція до зменшення підприємств саме у промисловості, що спричиняє їх банкрутство або ліквідація [1].

Виникає ситуація коли в кризовий період більша кількість великих компаній зберігає стабільний фінансовий стан, а середні та малі підприємства зазнають негативних наслідків, що в більшості випадків призводить до ліквідації. Також зменшення кількості підприємств негативно впливає на державний рівень шляхом зменшення податкових надходжень, спричинює зростання безробіття в країні та неспроможність розрахуватися за свої боргові зобов'язання.

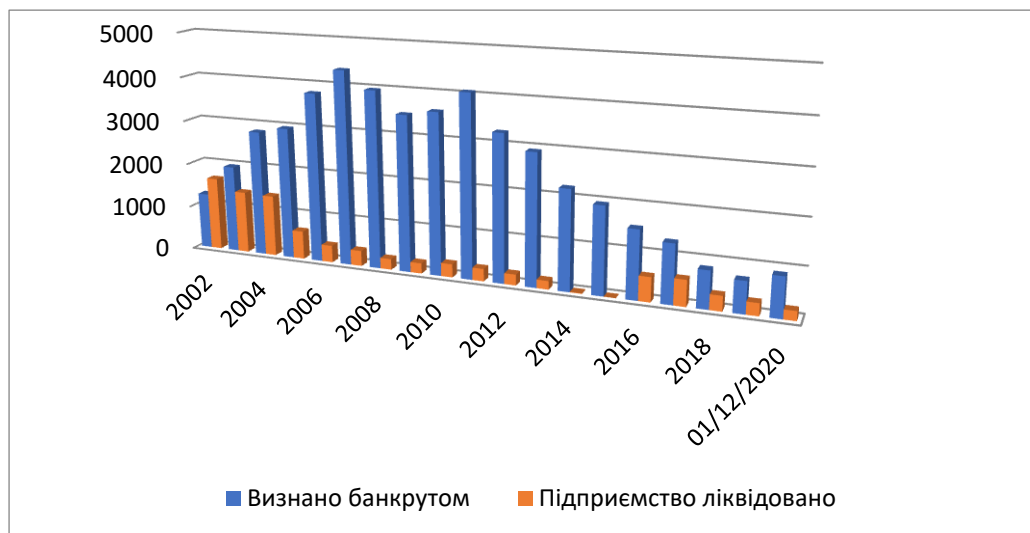
Для збереження стійкості підприємства на ринку потрібно пристосовуватися до кризових умов, що виникли в економіці країни. Відповідно виникають проблеми в процесі кредитування, що призводить до отримання збитку від діяльності, які в свою чергу призводить до банкрутства. Нестабільне економічне становище призводить до загрози неплатоспроможності підприємства, що в подальшому провокує створення передкризового стану або ліквідації компанії. Показники по кількості підприємств є масштабними, оскільки динаміка розвитку промислових підприємств є важливою при дослідженні, також це можемо побачити на рис.1.

За проаналізованих статистичних даних можемо зробити висновки, що після кризи у 2008 році кількість промислових підприємств з кожним роком збільшувалася й у 2013 році становило близько 49130 одиниць [2]. Але при виникненні кризи у 2014 році, що була створена через нестабільний стан в Україні та спричинена воєнними діями на сході країни, кількість збанкрутілих підприємств збільшилася в кілька разів. З поступовим розвитком та

стабілізацією економіки в Україні, завдяки іноземним інвестиціям кількість промислових підприємств зросла і у 2019 році становила близько 48604 одиниць. Для детального аналізу кількості збанкрутілих та ліквідованих підприємств розглянемо на рис.2.

Рис. 2 – Динаміка розвитку промислових підприємств за 10 років, (од.) Джерело: побудовано виходячи з [2]

Рисунки 1 – Динаміка розвитку промислових підприємств за 10 років, (од.)
 Рисунки 2 – Динаміка виявлення банкрутства підприємств, (од.)
 Джерело: побудовано виходячи з [2]

Серед основних проблем, що які спричинили банкрутство підприємств можемо виділити: відсутність досконалої системи на законодавчому рівні щодо запобігання виникнення банкрутства; відсутність додаткових аналітичних даних задля подальшого дослідження кризових явищ; майже відсутній державний контроль за банкрутством підприємств та надання підтримки або допомога неплатоспроможним компаніям; також не спроможність забезпечити кваліфікованих працівників у галузі антикризового управління [3]. Більшість неплатоспроможних підприємств знаходяться в кризовому стані, але мають стабільні показники та можливість виходу з кризового стану та в подальшому стабільне функціонування [4].

У сучасній кризі більше факторів виступають із зовнішнього середовища. Серед них нестабільна політична та економічна ситуація, недосконала законодавча база стосовно підтримки розвитку підприємств, недовіра інвесторів щодо бізнесу, знижений попит на певні види діяльності, відсутня довіра громадян, що спричинює гальмування діяльності компаній [5].

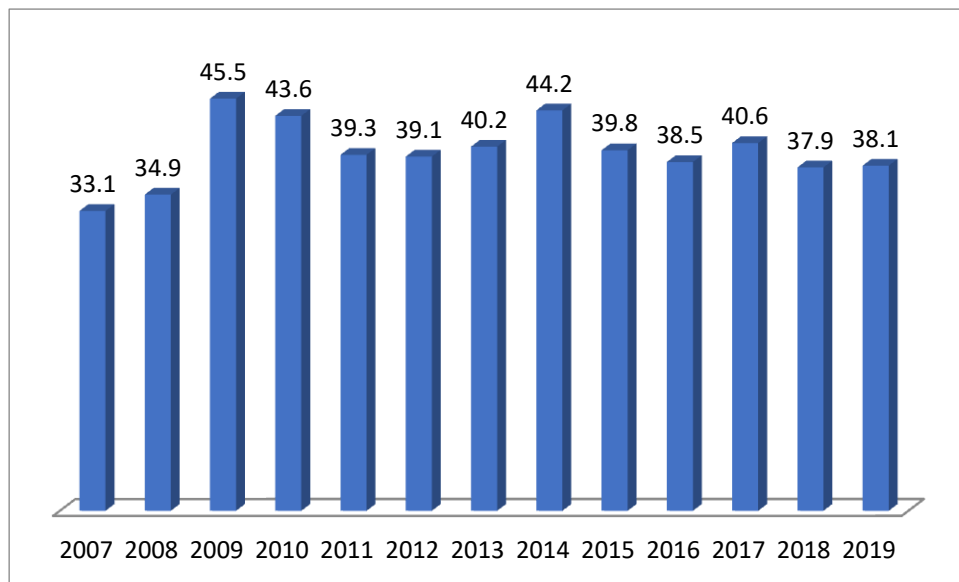

Рисунок 3 – Частка збиткових підприємств у економіці України (%) Джерело: побудовано виходячи з [2].

Аналізуючи збиткові підприємства (рис. 3) в Україні найбільша частка спостерігається у 2009 та 2014 році, що спричиненні світовою кризою та нестабільною економікою яка виникла у наслідок військових дій. Також спостерігається негативна тенденція у 2017 та у 2019 роках, частка таких підприємств в середньому становить 39,3% [1].

Список використаних джерел:

1. Зайцев О.В., Нікітін Д.В. Інститут банкрутства, його функції та роль на сучасному етапі економічного розвитку держави. *Причорноморські економічні студії*, 2017. Вип. 16. С. 142-145. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/57309>
2. Офіційний сайт Державної служби статистики України URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
3. Зайцев О.В., Нікітін Д.В. Особливості банкрутства суб'єктів господарювання державного сектору економіки України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету*. Серія «Міжнародні економічні відносини та світове господарство», 2017. Вип. 16. Ч. 1. С. 107-110. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/66442>
4. Зайцев О.В., Нікітін Д.В. Концепція досягнення позитивного результату в процесі санації державних підприємств. *Бізнес-навігатор*, 2017. Вип. 3(42). С. 133-136. URL: <https://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/65466>

5. Боронос В.Г., Плікус І.Й. Управління фінансовою санацією підприємств : Підручник. Суми:СумДУ, 2014. – 456с. URL: <http://essuir.sumdu.edu.ua/handle/123456789/34371>